

[Svend Andersen (Bornh. a.)]

derfor heller ikke medvirke til dette forslags gennemførelse.

Askjær Jørgensen (FP):

De forslag, vi her har til behandling, tager helt klart sigte på at afskaffe arbejdsløsheden i Danmark. Vi er vidende om i fremskridtspartiet, at det er socialdemokratiet ikke i stand til; det problem erkender man at man ikke har løsningen på.

Man fortæller os, at vi har fremsat disse forslag tidligere. Ja, det er rigtigt. Den rigtige politik bliver vi ved med at fremføre, og vi vil stadig væk fortsætte vor kamp for at få socialdemokratiet til at forstå, hvordan man skal afskaffe arbejdsløsheden i dette samfund.

Vi hørte socialministeren forklare, hvordan den arbejdsløse ville have det, hvordan den arbejdsløse situation ville være, hvis dette blev gennemført. Ja men forslaget tager netop sigte på, at der ikke skal være nogen arbejdsløse. Derfor er socialministerens be-
tragtninger uinteressante i denne forbindelse.

Der er nogle ting, som endnu ikke er gået op for socialdemokratiet, men som er de klare, faktiske kendsgerninger. Det er således i et samfund, at hvis det er attraktivt at drive virksomhed, hvis der er profit ved at drive virksomhed, hvis det kan betale sig at tage nye initiativer, så er der mange, der vil gøre det. Så er der vækst i samfundet, og så kan samfundets borgere beskæftiges. Det er det, man ikke kan fatte i de socialdemokratiske tankebaner. Det drejer sig om, hvorvidt vi kan få et samfund, hvor det kan betale sig at beskæftige mennesker.

Man kan naturligvis vælge den anden løsning – og det skal vi nok få forklaret igen i dag, det har vi en 3-4 partier til venstre i salen der vil forklare os – at man kan lave en fuldstændig diktaturstat. Det er vi tæt ved at have i Danmark. Men hvis man vil acceptere, at rigdom trives bedst, hvor det frie initiativ får lov til at danne rigdommen, hvis man vil acceptere det, så vil man også blive nødt til at acceptere, at for at skabe aktivitet skal der være frihed til at udøve aktiviteten, og så skal det også være sådan, at det er attraktivt at udøve aktiviteten.

Ved disse spørgsmåls behandling har man ofte tidligere været inde i det tekniske. Det kan vi godt bruge tiden på igen, hvad det

koster, hvordan det virker osv., det kan vi køre meget lange debatter på frem og tilbage. Jeg synes, det var mere konkret at tage fat på det politiske indhold i det. Det politiske indhold i det er: vil regeringspartierne, vil venstre og vil socialdemokratiet, være med til at forstå, at hvis man skal have afskaffet arbejdsløsheden, så skal det være mere attraktivt at beskæftige mennesker i Danmark? Det er faktisk hovedspørgsmålet i denne sag.

Jeg kunne jo være spidsfindig, jeg kunne tage forskellige ordførertaler frem, f. eks. én, der er holdt af hr. Holm fra venstre den 12. maj 1978. Det skal jeg undlade. Jeg tænker, selv venstres ordfører har læst partiets tidligere ordførertaler, så det er ikke nødvendigt. Jeg synes, man skulle svare konkret på spørgsmålet: vil man erkende, at hvis vi skal afskaffe arbejdsløsheden, så skal det gøres betydelig mere attraktivt at beskæftige mennesker i dette samfund? Det er hovedspørgsmålet.

Henrik Toft (V):

På venstres vegne skal jeg ganske kort afvise lovforslaget fra fremskridtspartiet, nr. L 55. Med de store merudgifter for staten, som forslagets vedtagelse ville medføre, er det helt urealistisk. Derfor afviser venstre forslaget.

Hvis det radikale venstre havde stemt for lovforslag nr. L 176 om ændring af lov om dagpenge ved sygdom eller fødsel i sidste samling, så havde det været vedtaget, men venstre kunne ikke dengang overbevise de radikale. Det er der nogle andre som nu har kunnet.

Med det medansvar i regeringen, som venstre har taget, kan vi ikke støtte forslaget. Det kan vi ikke på grund af statens merudgift på 25 mill. kr. Samtidig vil jeg dog godt gøre opmærksom på, at den målsætning, der ligger i regeringens politik til gavn for hele befolkningen, bestemt også har stor genklang i den befolkningsgruppe, som dette forslag specielt er henvendt til.

Endvidere skal jeg sige, at jeg er tilfreds med socialministerens ord om, at hvis den midlertidige nedsættelse fra 5 til 3 uger af arbejdsgivernes dækning af sygedagpengene ved ordningens udløb den 1. januar 1981 bliver forlænget, så kan vi også tage de selvstændiges dækning op til overvejelse.